

Galgóczy Tamás †

(1936. november 15. – 2020. július 20.)

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán doktorált. A Budapesti Közlekedési Vállalat beruházási osztályának vezetője. 1972-től számos kiemelt projekten kormánybiztosként dolgozott, többek között a Kisföldalatti rekonstrukciója, 1300 budapesti lakás, a Sikló, a csepeli HÉV-rekonstrukció, a 14-es villamos, az összes mozgólépcső, a Hűvösvölgyi villamos-végállomás stb. munkálataiban vállalt szerepet.

Az ötvenes években motorozott. Gyorsasági, terep és salak szakágakban versenyzett. Salakon rendszeresen volt második. 1954-ben a tihanyi gyorsasági versenyről hazafelé, Martonvásárnál véletlenül frontálisan ütközött, és homlokkal repült egy oszlopnak. Koponyaalapi törést szenvedett és két gerinccsigolyája is eltört. Nyolc napig volt kómában, de ettől még nem hagyott fel a motorversenyzéssel, csak évekkel később, amikor a legjobb barátja Bató Pál 1960-ban meghalt a debreceni pályán.

Budán a Hunyadormon lakott, így az is természetes volt, hogy síelt. A Budapesti Előrében Kővári Károly volt az edzője, aki a síugrásra is rávette, amit rövidesen még jobban szeretett. Ahogy ő mondta:

„Az a síugrás, amikor kék az ég, süt a nap, nem fúj a szél, gyönyörű a hó... És repülök. Az a legszebb. Repülni, szállni és soha le nem érkezni...”

Akkoriban a síelés és a vitorlázás nála szorosan összekapcsolódott. Kővári miatt járt le a balatonfüredi a vitorlástelepre is. Vízijártassági vizsgát tett, és Siófokon bérelt egy Balatoni dingit, amellyel négyes-ötös szélben valahogy kijutott a kikötőből, és megtetszett neki a vitorlázás. A következő években nyaranta egy Alu 15-öst bérelt a Belker kölcsönzőből. Az Előrében volt egy használaton kívüli Csillaghajó, 1961-ben azzal kezdett versenyezgetni. Eleinte rengeteg problémával küszködött, de hamarosan ráértett a lényegre, egyre sikeresebb lett. Csillaghajóban, Repülő Hollandiban, 470-esben, Solingban, majd az olimpiai osztályok után nagyhajóban: Sudár, Sudár Sport és 33-as osztályokban versenyzett, magyar bajnokságon 19 alkalommal végzett dobogós helyen, először 1979-ben Repülő Hollandiban. Első bajnoki győzelmét Solinggal 1979-ben szerezte meg, amelyet még három, Soling, Sudár, Sudár Sport követett.

A Kékszalagon 1971-ben a Sztárral vitorlázott, a Tramontana méterekkel győzött előtte, második lett. 1983-ban Solinggal – a Kékszalaggal egyidőben és azonos pályán – ugyancsak az abszolút második helyen végzett, de a Solingok abban az évben az Ezüst Szalagért versenyeztek, ezért őket külön értékelték.

Kétszer volt 470-sel Masters világbajnok: 1993-ban Nyári Gyulával, 1995-ben Nyári Zsolttal. 1994-ben pedig egy alkalommal Nyári Zsolttal ezüstérmes.